

Sygn. akt II Cz 27/15

POSTANOWIENIE

Dnia 6 maja 2015 r. Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący Piotr Starosta

Sędziowie: SO Irena Dobosiewicz/spr/

SO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu **w** dniu 6 maja 2015 r. **w** Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

przeciwko dłużnikom T. C., M. A.

o egzekucję świadczenia pieniężnego

ze skargi wierzyciela na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy J. D. tj. punkt 3 postanowienia z dnia 19 września 2014r. w sprawie Km 1248/11 w przedmiocie obciążenia wierzyciela kosztami postępowania egzekucyjnego

na skutek zażalenia wierzyciela na punkt 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 5 listopada 2014r. sygn. akt X II Co 8881/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

II Cz 27/15

UZASADNIENIE

Wierzyciel w skardze na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy J. D. zarzucił błędne ustalenie - w punkcie 3 postanowienia Komornika z dnia 19 września 2014 r, w sprawie Km 1248/11 - kosztów postępowania egzekucyjnego przez obciążenie nimi wierzyciela oraz nieustalenie w tym postanowieniu o kosztach zastępstwa prawnego należnych wierzycielowi w kwocie 600 zł. Domagał się wierzyciel uchylenia zaskarżonego punktu 3 i obciążenia kosztami postępowania egzekucyjnego w kwocie 421,82 zł dłużników oraz orzeczenia o przyznaniu mu należnych kosztów zastępstwa prawnego w kwocie 600 zł oraz zasądzenia od dłużników na swoją rzecz kosztów postępowania skargowego.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, po zajęciu przez Komornika stanowiska w przedmiocie . skargi, który domagał się jej oddalenia, postanowieniem z dnia 5 listopada 2014 r., w punkcie 1 uwzględnił skargę w zakresie należnych wierzycielowi kosztów zastępstwa prawnego i zobowiązał Komornika do uzupełnienia postanowienia z 19 września 2014 r. o orzeczenie o tych kosztach, w punkcie 2 skargę w pozostałym zakresie oddalił oraz nie obciążył dłużnika kosztami postępowania skargowego.

W zakresie punktu 2, w którym Sąd Rejonowy oddalił skargę w pozostałym zakresie, Sąd ten ustalił, że Komornik wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji, postanowieniem z 19 września 2014 r. umorzył postępowanie na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. oraz rozliczył zaliczkę wierzyciela z wydatkami w kwocie 100,64 zł, które nie zostały pokryte zaliczką i obciążył nimi wierzyciela. Ponadto Komornik na tytule wykonawczym uczynił wzmiankę, że postępowanie umorzył wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji oraz że nie wyegzekwował od dłużników żadnych należności, nadto zaznaczył, że tytułem poniesionych kosztów przyznał wierzycielowi kwotę 421,82 zł.

Sąd Rejonowy wskazał, że na podstawie art. 39 ust. 1 i 2 pkt 7 i 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (t.j. Dz. U. 2011 r. Nr 231, poz. 1376 ze zm.), zwanej dalej „u.k.s.e.”, komornikowi należy się zwrot wydatków gotówkowych poniesionych w toku egzekucji tylko w zakresie określonym ustawą.

Zaskarżonym postanowieniem Komornik ustalił wysokość kosztów postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 1248/11 i na podstawie art. 770 k.p.c. oraz art. 39, 43, 45, 49 i 104 u.k.s.e. obciążył nimi wierzyciela. Sąd podzielił stanowisko wyrażone w uchwale Sądu

1

Najwyższego z dnia 6 września 2001 r., III CZP 39/01, że w razie bezskutecznej egzekucji wydatki gotówkowe poniesione przez komornika ponad pobraną zaliczkę obciążają wierzyciela. Zaliczka zapłacona przez wierzyciela nie pokryła w całości wydatków gotówkowych poniesionych przez Komornika, nie zostały one też ściągnięte od dłużnika z powodu bezskuteczności egzekucji, wobec tego pozostałą kwotą w wysokości 100,64 zł należało obciążyć wierzyciela.

Ponadto zgodnie z art. 42 ust. 2 u.k.s.e. w zw. z art. 49 ust. 3 u.k.s.e., szczególnym wobec dyspozycji powoływanego przez skarżącego art. 770 k.p.c., w przypadku, gdy postępowanie egzekucyjne okaże się w całości lub w części bezskuteczne, wydatki poniesione przez Komornika, które nie zostały pokryte z wyegzekwowanej części świadczenia, obciążają wierzyciela, który zobowiązany jest do ich zapłaty w terminie 7 dni od doręczenia odpisu postanowienia o kosztach.

Sąd na podstawie analizy akt Km 1248/11 ustalił, że Komornik Sądowy uczynił adnotację o wyniku postępowania w tytule wykonawczym i wskazał w niej, że postępowanie w sprawie umorzono na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. na poczet należności wierzyciel otrzymał zero zł, a tytułem poniesionych kosztów egzekucyjnych przyznał wierzycielowi kwotę 421,82 zł.

Zatem w tym zakresie orzekł Sąd na mocy art. 767 § 4 k.p.c. a contrario.

Zażalenie wierzyciela dotyczyło orzeczenia zawartego w punkcie 2 postanowienia. Wierzyciel domagał się zmiany zaskarżonego postanowienia poprzez uwzględnienie wniesionej przez niego skargi oraz zasądzenia kosztów postępowania, tak skargowego, jak i zażaleniowego, od dłużników na swoją rzecz. Argumentacja wierzyciela wskazywała na treść art. 770 k.p.c. ustanawiającego zasadę odpowiedzialności dłużnika za koszty postępowania wskazującą na obowiązek zwrotu przez dłużnika wierzycielowi kosztów niezbędnych do celowego przeprowadzenia egzekucji i zasadę unifikacji tych kosztów, polegającą na ich ściągnięciu wraz z egzekwowanym roszczeniem.

Zdaniem wierzyciela, wobec treści art. 770 k.p.c. bez względu na wynik egzekucji, zawsze stroną zobowiązaną do zwrotu kosztów będzie dłużnik.

Dłużnicy nie ustosunkowali się do zażalenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

2

W przedmiotowej sprawie punktem wyjścia do rozważań jest istotna okoliczność polegająca na tym, że postępowanie egzekucyjne zostało prawomocnie umorzone przez Komornika na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c, który stanowi, że postępowanie umarza się całości lub części z urzędu, jeżeli jest oczywiste, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucji.

W tej sytuacji Komornik ustalił koszty postępowania egzekucyjnego w zakresie poniesionych przez siebie wydatków i rozliczył zaliczkę, którą wpłacił wierzyciel, obciążając różnicą kosztów wierzyciela i wzywając go do ich zapłaty, albowiem zaliczka nie pokryła wydatków gotówkowych, jakie poniósł Komornik.

Sąd Rejonowy rozpatrując skargę wierzyciela w tym zakresie trafnie powołał przepisy art. 39 ust. 1 i 2 pkt 7 i 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. 2011 r. Nr 231, poz. 1376 ze zm., dalej: „u.k.s.e.”) wskazując na prawo Komornika do zwrotu określonych wydatków gotówkowych oraz przepis art. 42 ust. 2 u.k.s.e. w zw. z art. 49 ust. 3 u.k.s.e. Przepisy te, wobec ich jednoznacznej treści mają szczególny charakter w stosunku do przepisu art. 770 k.p.c. powołanego przez wierzyciela jako mającego uzasadnić jego stanowisko.

I tak zgodnie z art. 42 ust. 2 u.k.s.e., w przypadku, gdy postępowanie egzekucyjne okaże się w całości lub w części bezskuteczne, wydatki poniesione przez komornika, które nie zostały pokryte z wyegzekwowanej części świadczenia, obciążają wierzyciela. Przepis art. 49 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

A zatem jest oczywiste, że w okolicznościach rozpoznawanej sprawy wydatki, które poniósł Komornik obciążają wierzyciela, bowiem egzekucja okazała się bezskuteczna.

Na poparcie tego stanowiska zasadnie Sąd Rejonowy przywołał uchwałę sądu najwyższego z dnia 6 września 2001 r., III CZP 39/01, która co prawda zapadła w innym stanie prawnym, jeżeli chodzi o ustawę z 29 sierpnia 1997 r., nie mniej jednak uchwała ta zapadła w identycznym stanie faktycznym, gdy uiszczona przez wierzyciela zaliczka nie była wystarczająca na pokrycie wydatków gotówkowych a postępowanie egzekucyjne umorzono z uwagi na bezskuteczność egzekucji.

Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, że w takiej sytuacji, skoro wydatki gotówkowe nie zostały też ściągnięte od dłużnika z powodu bezskuteczności egzekucji, to okoliczności te, w powiązaniu z zasadą, że komornik ma prawo do zwrotu wierzycielowi wydatków gotówkowych, wskazują na wierzyciela jako zobowiązanego do ich zwrotu. Sąd odwoławczy aprobuje to stanowisko, podkreślając trafność rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego.

3

Pomija przy tym skarżący, że obciążenie go tymi kosztami nie oznacza niemożliwości ich wyegzekwowania zgodnie z art. 770 k.p.c. od dłużnika. Po to Komornik uczynił na tytule wykonawczym wzmiankę o przyznaniu wierzycielowi kwoty 421,82 zł tytułem kosztów egzekucyjnych.

W konsekwencji Sąd Okręgowy zażalenie wierzyciela jako bezzasadne oddalił na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Na oryginale właściwe podpisy Za zgodność z oryginałem

4